

ת"פ 20104/04/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 20104-04-21 מדינת ישראל נ' פלוני(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט בכיר יהושע צימרמן
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
פלוני

גזר דין

הנאשם הורשע בעבירה של הפרת צו פיקוח, עבירה לפי סעיף 22(א) לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין. על פי המתואר בהכרעת הדין, ביום 13.05.2020 הגיע הנאשם יחד עם אחר לעין עוזי כאשר במקום שהו באותה העת צעירים משני המינים ביניהם קבוצה של קטינים. במקום להתרחק מהמקום כהוראת צו הפיקוח, הנאשם טבל עירום במעיין, וכאשר כל אותה העת מצויים הקטינים בסמוך למעיין, הכל כמפורט בהרחבה בהכרעת הדין. במעשים אלו הפר הנאשם את תנאי צו הפיקוח.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה בטיעוניה שבה והפנתה לסרטון בו צולם הנאשם ליד המעיין, כאשר מסביבו נערים ונערות, הגישה את גזר הדין שניתן בעניינו של הנאשם בגין אירוע נוסף אשר התרחש בעת ניהול תיק זה, והפנתה לתכלית חוק הפיקוח על עברייני מין, שהנה מניעתית. המאשימה הפנתה לחומרה היתירה הקיימת במקרה זה, לאור התנהלות הנאשם, הן באירוע הנוסף והן בתיק זה. המאשימה ביקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6-15 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. המאשימה סברה כי יש למקם את עונשו של הנאשם בחלקו העליון של המתחם, להפעיל עונש מאסר מותנה בן 10 חודשים הרובץ על הנאשם, במצטבר, ולהטיל בסופו של יום על הנאשם עונש של 25 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם בטיעונו הפנה לסוגיה המורכבת, לטעמו, אשר בבסיסה, צו הפיקוח שניתן כנגד הנאשם. ב"כ הנאשם סבר כי לנוכח אי הבהירות הכרוכה במעשי הנאשם למול צו הפיקוח יש להורות על הארכת המאסר המותנה. אף אם בית המשפט סבור כי יש להפעיל את המאסר המותנה אזי, טוען הסנגור, הכלל הוא כי יש להורות על ריצוי המאסר באופן חופף. הסנגור גם מסר כי הנאשם מתחרט על המעשים ומבקש טיפול.

הצדדים הציגו פסיקה לתמיכה בטענותיהם.

דין והכרעה

הערך החברתי הנפגע כתוצאה מהפרת צו הפיקוח הנו הפגיעה בביטחון האישי של הציבור בכלל ובציבור הקטינים בפרט. מידת הפגיעה איננה ברף חומרה נמוך. כפי שצוין בהכרעת הדין הנאשם טבל בעירום במעין למרות הימצאות קטינים במרחק קרוב ביותר ממנו והנזק הפוטנציאלי יכול היה להיות קשה.

מתחם הענישה

המאשימה סברה כי מתחם הענישה נע בין 6 חודשי מאסר בפועל ל 15 חודשי מאסר. הסנגור הפנה את בית המשפט לגזר הדין בת.פ. 52912-07-21 שם נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ל 9 חודשי מאסר בפועל אשר יכול וירוצו בעבודות שירות. אינני סבור כי המתחם שנקבע במקרה האמור תואם את המקרה שלפני, החמור ממנו. שם דובר בנאשם אשר התכתב עם קטינה באמצעות אפליקציה, מחק את התכתובת, וכן רכש מכשיר טלפון ללא חסם של תכנים פורנוגרפיים, הכל בניגוד לצו פיקוח. אין להקל כמובן בחומרת המעשים שם ואולם במקרה שלפני בו הנאשם שהה במעין בעירום, בקירבה פיזית כה קרובה לקטינים, הנזק הפוטנציאלי שיכול היה להיגרם ממעשי הנאשם גבוה ביותר.

לנוכח מכלול הנסיבות אני קובע כי מתחם הענישה יחל במספר חודשי מאסר בפועל ועד לשנת מאסר בפועל.

קביעת העונש המתאים בתוך מתחם הענישה

בקביעת העונש המתאים על בית המשפט לבחון את הנסיבות שאינן כרוכות בעבירה. במקרה שלפנינו הנסיבות הרלוונטיות שאינן כרוכות בעבירה מטות את הדין לחומרה.

הנאשם לא נטל כל אחריות למעשיו. אין כמובן לזקוף לחובתו של הנאשם את ניהול ההליך ואולם טענותיו השונות של הנאשם, הן בחקירתו במשטרה והן בעדותו לפני, מלמדות כי הנאשם לא נטל כל אחריות למעשיו. בנסיבות אלו אין לתת כל משקל לדברי הסנגור באומרו בטיעונו לעונש כי הנאשם מתחרט ומבקש טיפול.

עברו הפלילי של הנאשם מכביד. הנאשם הורשע בשנת 2013 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע בעבירות מין חמורות ונגזר דינו, בין היתר, למאסר לתקופה בת 5 שנים. בשנת 2017 הורשע הנאשם בעבירה של הפרת צו פיקוח על עברייני מין ונגזר דינו למאסר בפועל לתקופה בת 6 חודשים, וכן למאסר מותנה לתקופה של 10 חודשים ופיצוי לנפגע עבירה. המאסר המותנה הינו בר הפעלה בתיק שלפני. אם לא די בכל האמור הרי הנאשם הגדיל לעשות ותוך כדי ניהול ההליך שלפני ביצע עבירות מין חמורות נוספות. כתב האישום שלפני הוגש בחודש אפריל 2021 ודיוני בית המשפט החלו מחודש יוני 2021 ואילך. כשנה לאחר מכן, בעיצומו של ההליך שלפני, ביום 22.4.22 בשעת לילה מאוחרת נכנס הנאשם, בעירום, למקווה אשר שהו בו קטינים בעירום, ליטף את אחד הקטינים בחזהו ונגע בו בסמוך לאיבר מינו. לאחר שהקטין עבר לבריכה אחרת וכאשר קטין נוסף נכנס למקווה, חיבק אותו הנאשם מאחור, הניח ידו באזור חזהו, וכאשר הקטין ניסה להפסיק את מעשי הנאשם, נגע בו הנאשם בסמוך לאשכיו. הנאשם הורשע בכל האמור לעיל ביום 6.2.23. כל זאת עשה הנאשם תוך כדי ניהול ההליך לפני בגין מעשיו בעין עוזי.

לנוכח כל האמור ברי כי יש לקבוע את עונשו של הנאשם בחלק העליון של מתחם הענישה.

ובאשר לבקשת הסנגור בקשר למאסר המותנה הרובץ על כתפי הנאשם. אין כל מקום לקבל את הבקשה בדבר הארכת המאסר המותנה. בית המשפט יורה על הארכת מאסר מותנה אך במקרים חריגים בלבד כאשר במקרה שלפני אין כל הצדקה לכך, ולהיפך, הנתונים מטים את הכף דווקא לחומרא. ובאשר לבקשה להורות על הפעלת המאסר המותנה בחופף לכל עונש, אני נכון לקבל את הבקשה בחלקה, במיוחד לנוכח משכו של המאסר המותנה. יחד עם זאת, ובשים לב למכלול התנהלות כמפורט לעיל, כמובן שהענישה בתיק זה תוטל במצטבר לכל עונש אחר אותו מרצה הנאשם כעת, שאם לא כן יצא חוטא נשכר.

לפיכך אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים. מפעיל מאסר מותנה בן 10 חודשים מתיק 21651-04-17 חציו במצטבר וחציו בחופף למאסר שהוטל בתיק זה. סה"כ מאסר בפועל לתקופה של 17 חודשים. המאסר ירוצה במצטבר לכל מאסר אותו הנאשם מרצה כעת.

מאסר לתקופה של 8 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירת מין או עבירה של הפרת צו פיקוח על עברייני מין.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ט אדר תשפ"ג, 22 מרץ 2023, בנוכחות הצדדים.